

DNEVI EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE

Tematsko glasilo Oš Vitanje
2019/2020

DNEVI EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE NA OŠ VITANJE 2019/2020

DNEVI
EVROPSKE
KULTURNE
DEDIŠČINE

Kulturna dediščina nas osmišlja, izkazuje skupen kulturnozgodovinski kapital ter nas vedno znova spodbuja, da v tem hitro spreminjajočem se času hipnih podob zaustavimo svoj korak.

Odkrivanje dediščine Vitanja postaja na naši šoli stalnica, njeni bogati elementi nas navdihujejo. Že tretje leto se pridružujemo iniciativi Dnevov evropske kulturne dediščine.

V Tednu kulturne dediščine (TDK) v oktobru smo izpostavili sakralno dediščino našega okolja v vseh njenih dimenzijah. Učenci so v vzgojno-izobraževalnem procesu pod vodstvom mentorjev osvetljevali ta segment dediščine domačega kraja pri vseh učnih predmetih in drugih dejavnostih učnega procesa.

Odpravili smo se na pohodne poti med sakralnimi znamenji, ki jih je pripravila mag. Tilka Jakop. Pohodne poti so nas popeljale po pestri zgodovini križev in kapel, ki nam pripovedujejo zgodbo o veri naših prednikov, s svojo lepoto pa nas nagovarjajo še danes. Nekatera pozabljena samevajo, druga so dobila novo preobleko, vsa pa

čakajo, da se jih spomnimo.

Poleg dejavnosti v TDK pa tečejo dediščinske aktivnosti na šoli skozi vse leto. Učenci spoznajo razpoložljive zgodovinske vire in načine, kako iz starih zapisov poiskati lastne korenine. Vstopajo v zanimive zgodbe naših prednikov. Spoznajo tukajšnje navade in običaje, kulinariko, seznanjajo se z zanimivimi sogovorniki v kraju. Poslušajo in izvajajo ljudske pesmi, jih analizirajo in ugotavljajo, kakšen je bil človekov odnos do življenja in smrti, do naravnih in nadnaravnih pojavov, kakšna njihova morala o dobrem in zlu, kakšni ideali lepote...

Na zaključni prireditvi DEKD OŠ Vitanje, ki smo jo načrtovali 18. aprila 2020, smo želeli, da bi učenci v besedi, plesu, glasbi in dramatizaciji pokazali del dediščine, ki so jo spoznavali. Prekinitev rutiniranega šolskega dela pa nas ni zaustavila v oblikovanju glasila DEKD, ki je pred vami.

Želimo si, da bi zanimanje za kulturno dediščino domačega kraja našim učencem tlakovalo pot v prihodnost.

Mojca Koban Dobnik, koordinatorka DEKD na OŠ Vitanje

DEKD POHOD

3. 10. 2019 smo izvedli pohod. Pohodne poti so nas popeljale po pestri zgodovini sakralnih znamenj, križev in kapel, ki nam pripovedujejo zgodbo o veri naših prednikov, s svojo lepoto pa nas nagovarjajo še danes. Nekatera pozabljena samevajo, druga čakajo na novo preobleko...

1. triada (BREZEN)

KAPELA PRI ŠOLI

KAPELA NA HRIBERCI

PIRHOVA KAPELA (most ob Hudinji)

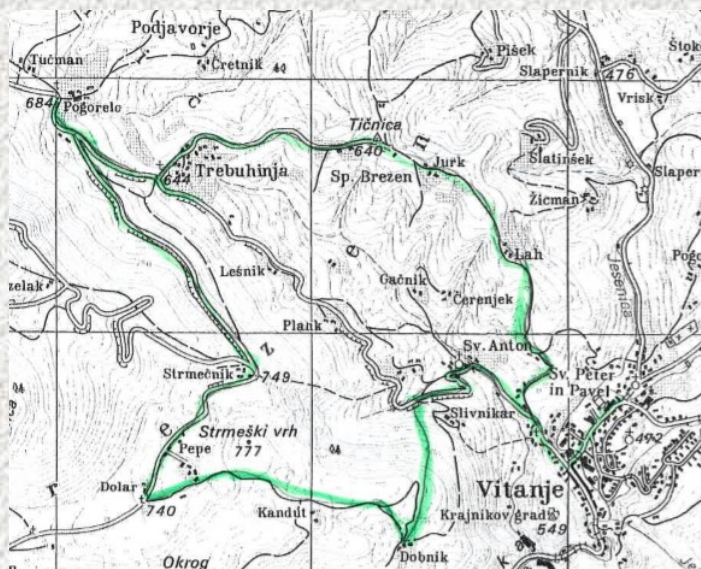
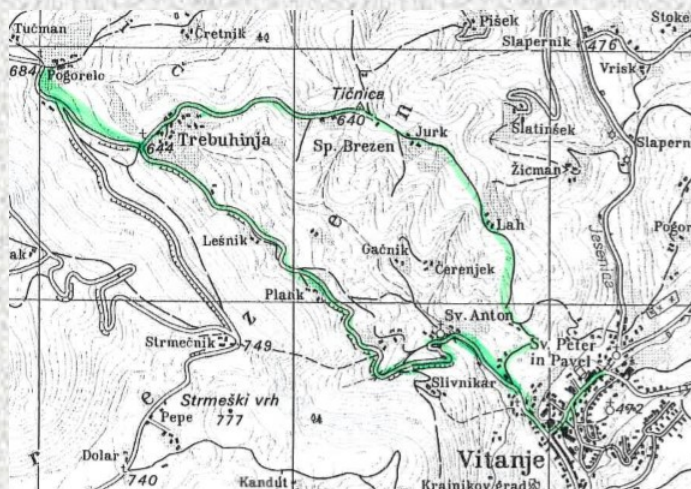
MOČENIKOV KRIŽ

KRAJNIKOVA KAPELA

PEPELOVA KAPELA

TOČAJEVA KAPELA (na Lužnikovem)

ČEBULOV KRIŽ

2. triada (BREZEN)

KAPELA PRI ŠOLI

KAPELA NA HRIBERCI

PIRHOVA KAPELA (most ob Hudinji)

MOČENIKOV KRIŽ

KRAJNIKOVA KAPELA

DOBNIKOVA KAPELA

GORNJAKOVA KAPELA

MATIVŽEV KRIŽ – kužno znamenje

STRMČNIKOVA KAPELA

POGOREVČEVA KAPELA

TOČAJEVA KAPELA

PEPELOVA KAPELA

3. triada (LJUBNICA)

POKLIČEV KRIŽ

TUJNŠKOVA KAPELA

TUČMANOV KRIŽ

ADRINEKOV KRIŽ

MARIJINA KAPELA (kužno znamenje,
Petreti)

PETRETOVA KAPELA

MAKOVŠKOVA KAPELA

KOKLIČEVA KAPELICA (v hiši)

KOKLIČEVA KAPELA

NOVAKOVA KAPELA

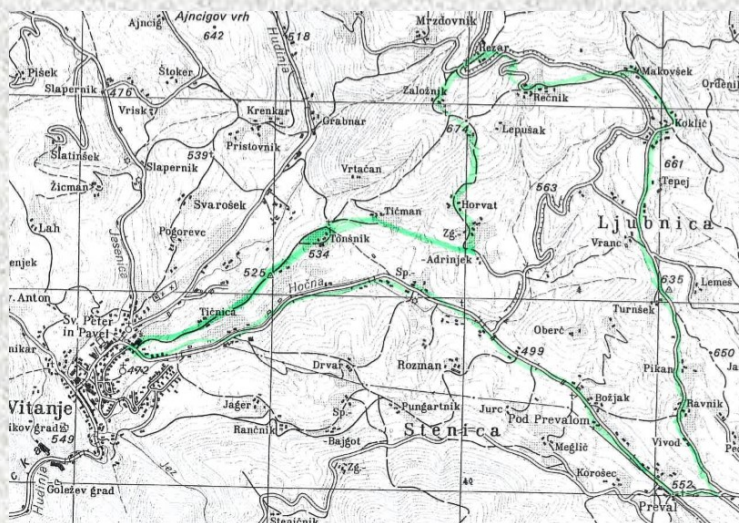
ZALOŠKA KAPELA (Kozikar)

ZGORNJA VRANČEVA KAPELA

VRANČEVA KAPELA

PREVOLNIKOVA KAPELA

SPODNJA ADRIJEKOVA KAPELA (ob cesti)

UTRINKI S POHODA

1. RAZRED

Učenci so se v začetku šolskega leta najprej seznanili s projektom. O križih jim je spregovorila tudi ga. Petra Bukovec Mauh. Zbirali so slike, podatke o križih in kapelah v bližini svojih domov.

Opravili so se tudi na športni dan z opazovanjem sakralnih znamenj v njihovi okolici. V šoli so iz papirja naredili otroški križ s poljubnimi motivi.

Ob novem letu so oblikovali angelčke iz papirja ter jih uporabili za novoletno dekoracijo.

Učenci 1.razreda, učiteljici Ida in Verica

V tem šolskem letu so se naučili tudi ples Angel varuh.

Marljivi učenci pri ustvarjanju.

2. RAZRED

Učenci med ustvarjanjem na temo Križi in kapele v Vitanju.

Njihovi izdelki so na razstavi v šoli.

3. RAZRED

V okviru letošnjega DEKD smo skozi vse leto preko dnevov dejavnosti in pouka raziskovali bogato kulturno dediščino našega kraja. Tako smo bili večkrat na terenu po okolici in se večkrat sprehajali po Vitanju. Andraž in Milan Pogorevc sta nam prijazno odprla vrata VILE SVITANJE. V prepletu vseh predmetov sem želela tudi to generacijo pripraviti na večurni nastop, kjer predstavijo

svoj kraj zgodovinsko in ga podoživijo z običaji preko plesa, pesmi in besede. S starši bi doživeli še športni dan v obliki pohoda do Brodejevega muzeja. Žal je virus obrnil kolesje načrtov v drugo smer. Ker so na vseh dnevih dejavnosti sami fotografirali, naslednje dneve pa po skupinah pripravljali predstavitve v obliki plakatov, sem prepričana, da je DEKD močno zaznamoval generacijo otrok, saj se je preko njihovih zapisov in zagnanosti pri podoživljanju čutilo, da so bisere preteklosti shranili v globino svojih čustev, kjer ostaja za vedno ponos na generacije pred njimi in pripadnost kraju

Ruševine predilnice v Ledinskem grabnu

v bodočnosti.

Breda Jakop, razredničarka

V okviru DEKD smo imeli športni dan. Z nami je bilo tudi pet staršev, ki so nam lepšali dan. Najprej smo se ustavili v delavnici Vlada Čečka, ki smo ga spoznali že lani. Peljal nas je tudi v cerkev Svetega Antona, kjer nam je povedal nekaj o zgodovini cerkve. Pozvonili smo lahko na bombo in si nekaj zaželeli. Sledila je bolj strma pot na Smereško peč, pot smo nadaljevali po vitanjski »Logarski dolini«. Na koncu doline smo zavili nazaj v gozd in se srečali tudi z lovci. Po poti smo videli veliko kapel, se o njih pogovarjali, fotografirali Povsod so bili zelo lepi razgledi, veliko smo peli in se celo pot zelo zabavali. Mami je bila zelo vesela, da je lahko z nami spoznavala nove kraje. V učilnici smo še ves teden raziskovali in naredili plakate.

Pija Borovnik, 3.a

Tomažičeva kapela (Paka)

3. RAZRED

V četrtek, 12. 3. smo imeli kulturni dan. Z avtobusom smo se odpeljali h goslarstvu Skaza. Pri njem smo videli veliko violin in kitar. Povedal nam je, kako se izdelava violina. Potem smo se odpeljali h sošolki Klari, kjer smo si ogledali cerkev Svete Marjete. Ko smo prišli iz cerkve, smo si ogledali še kapelo. Kapela je bila obnovljena leta 2015. Osem kapel in križev smo videli že po poti do Klare. Klara je obljubila, da jih bo fotografirala. Po ogledih smo šli še na obisk k sošolki Klari. Pri njej smo se najedli in popili sok. Potem smo šli na avtobus in se odpeljali proti šoli. Vračali smo se po Breznu. Ko smo se peljali nazaj,

smo videli še cerkev Svetega Antona. Tudi na tej poti nam je učiteljica pokazala kar nekaj kapel in križev. Kulturni dan je bil zanimiv in poučen. Naučil sem, da je kulturna dediščina mojega kraja zelo bogata.

Andraž Trnovšek, 3. a

Taščeva kapela (Paka)

Brložnikova kapela in studenec

Pozvonili smo z obema zvonovima. Ogledali smo si tudi bližnjo kapelo. V hiši pri Klari so nam pripravili malico. Videli smo kakšen je postopek pri kolovratu in poskusili presti. Pokazali so nam tudi staro svetilo - svetnik. Na koncu smo dobili še čokoladice in podobice Sv. Marjete.

Zala Kos, 3.a

Na novo sem spoznala kako izdelujejo violino in videla kako so včasih krtačili in predli volno. Poskusila sem presti in sama sem krtačila volno. Lahko sem božala konja. Sem mnenja, da so včasih živeli bolj zdravo kot danes.

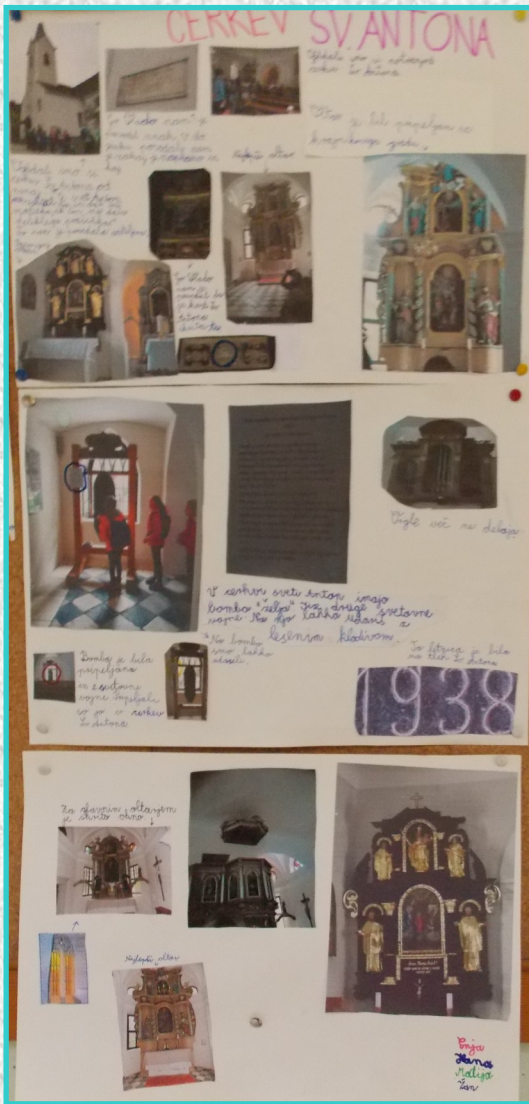
Prevaljska kapela (Ljubnica)

**Neja Rošer,
3. a**

Cerkev Svetega Vida na Hudinji

3. RAZRED

Bilo je zelo poučno in zabavno. Naučil sem se veliko novega. Zelo zanimivo je bilo, ko nam je gospod Pavel Skaza povedal, da tetivo na loku za igranje violine delajo iz konjskega repa. Pri Sv. Marjeti mi je bilo najbolj zanimivo, da je oltar iz zlata ker je bil obnovljen leta 2012.

Anej Koprivnik, 3.a

Kulturni dan je bil res čudovit. Bilo je toliko novih informacij. Pri gospodu Skaza smo izvedeli kako in iz katerega lesa se izdelujejo violine. Klarina babica nam je razkazala notranjost cerkve sv. Marjeta. Cerkev je zelo lepa tudi v živo. Ima tri oltarje. Zelo mi je bilo zanimivo, kako vklopijo zvonjenje zvonov. Dobrote pri Klari doma na Lošpergarjevi kmetiji so bile zelo dobre. Njen dedi nam je pokazala kaj je kolovrat in kako so ga uporabljali, spoznala sem tudi kako so krtačili volno. To nam je predstavila Klarina babica. Zelo je bilo zabavno, ker smo lahko kolovrat preizkusili tudi sami. Odločila sem se, da bom naredila PowerPoint na temo Kulturni dan.

Neja Korun, 3. a

Na drugi naravoslovni dan smo se odpeljali na Hudi njo in naša prva postaja je bila Beškovnikova kape-la. Sprejela nas je gospa Marina, ki je

Mlinšekova žaga (Paka)

bila naša vodička. Na mestu kapele je včasih stal križ. Predstavili smo se v preužitkarsko hišo in med malico poslušali gospo Marino zanimive zgodbe o življenju nekoč. Potem nam je odprla kaščo z dvema ključema. V dveh skupinah smo si ogledali klet in notranjost kašče ter gornje prostore. Pot smo nadaljevali do Količeve kmetije, kjer smo najprej občudovali fazane, pava in drugo perjad. Gospa Jožica nam je razkazala kmetijo in izvedeli smo, da tehta njihov bik 900kg. Tinina babica Ma-

rija nas je potem peljala mimo kapele do njihovega muzeja. Tu smo z gospo Marijo zapeli staro pesem Pohorska. Razložila

nam je, kako so obnovili muzej. Na koncu so nas še pogostili in domov smo vsi lahko odnesli pavja peresa. Pri potepanju po Pohorju smo se srečevali z ljudmi, ki so nas sprejeli, nam razlagali in bili zelo prijazni. Tega smo učenci veseli in radi delamo plakate in se spominjamo kaj vse smo se naučili.

Enja Fijavž, 3.a

4. RAZRED

VELIKONOČNI OBIČAJI

Ob velikonočnem času se v naše domove vračajo običaji, s katerimi vsako leto obujemo praznično tradicijo.

Otroci (predvsem mlajši) se veselijo velike noči predvsem zaradi zajčkov, ki jim natrosijo velikonočna jajčka, s tem pa tudi veselje ob iskanju skritih pirhov.

In ker so zajčki značilni prav za veliko noč, smo jih izdelali tudi sami. Nekaj okrogloličnih zajčkov smo postavili na mizo za okras, druge smo izdelali kot voščilnice.

Naredili smo tudi velikonočni venček, ki je lep pomladni praznični okras. Pobarvali smo pirhe na zdrav in okolju prijazen način, tako kot so jih pripravljale naše babice in mame. Ta način barvanja pirhov se tudi še danes največ uporablja v našem domačem kraju.

Tako smo tudi mi, v prazničnih dneh, povabili svoje starše, da skupaj napravimo

nekaj tradicionalnih velikonočnih pirhov. Poleg čebule smo jih pobarvali še z drugimi naravnimi barvami.

Sami smo najprej nabrali zelišča, spomladanske cvetlice, trave..., jih razporedili po jajcih, zavili v krpice, zavezali in dali kuhat v vodo s čebulnimi olupki. Potem smo jih še premazali s slanino ali oljem, da so dobile lesk.

Naučili smo se tudi okraševanja pirhov s servietno tehniko. Na koncu smo pirhe položili v košare, nekaj pa smo jih obesili na veje v cvetličnih dekoracijah.

Pomagali smo pripraviti praznično mizo in jo okrasili tudi z izdelki, ki smo jih naredili pri našem prazničnem ustvarjanju. Dodali smo še cvetje, ki smo ga nabrali v naših vrtovih in bližnjih travnikih.

Nastali so prisrčni praznični izdelki, v naših domovih pa je v teh dneh spet dišalo po orehovi potici, šunki in drugih velikonočnih dobrotah.

Kljub temu, da je bila letos velika noč posebna, smo praznike preživeli lepo, v krogu svoje družine.

4. RAZRED

Včasih je bilo zelo drugače. Embalaže je bilo precej manj kot danes. Hrana so hranjevali drugače, nekateri niso imeli niti hladilnika. Imeli so velike, temne in hladne shrambe. Hrana so hranjevali v steklenih posodah, v pletenih košarah ali pa v lesenih zabojih. Hruha so ravili v velikih kosih blaga. Mleko so hranili v steklenicah. Veliko časa nekaj so meso hranili v megi ali so ga zakopali v zemljo. Včasih je bilo zelo boljše, ker je bilo malo odpadkov. Včasih je bilo bolj čisto.

HRAMBA V STEKLENIH POSODAH

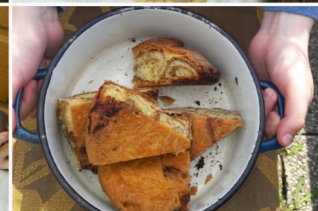

HRAMBA KRUHA VČASIH

HRAMBA JAJC

Zala Hrovat, 4.a

Zala Hrovat: od moke do potice

Eva Kranjec: Velikonočne jedi

naravno okraševanje pirhov

Žan Jeseničnik: Velikonočno upanje

Žan Založnik: domača jajca za praznične dobrote

Leja Mlakar: trenje orehov

4. RAZRED

Pirhi, barvani po načinu naših babic.

Saša Falnoga

Tjaša Zlodej

Eva Kranjec

Živa Djaković:

Zoja Grm:
simboli Velike noči

Lea Mlakar: praznični okras

Špela in Teja Šibanc:
najboljši domači keksi

Saša Falnoga:
praznični šopek

Sven Wastian Višnjar: praznična dekoracija

Žiga Kranc: Velikonočni zajček

5. RAZRED

Učenci med izdelavo panjskih končnic.

Tudi v 5.a razredu se je letos veliko raziskovalo, učilo in novega spoznalo. Aktivnosti z osrednjo izbrano tematiko Kulturna dediščina, so se prepletale ves čas vzgojno-izobraževalnega načrtovanja in izvajanja. Z dejavnostmi smo pričeli že v mesecu septembru, ko smo v okviru naravoslovnega dne obiskali Etnološki muzej na prostem Rogatec, kjer so se učenci поблиžje spoznali z etnološkimi izročili. Izdelali so si svečo iz

voska, žuliko (kruh) in nunalco (piščal). Z vodenim ogledom po ohranjeni slovenski domačiji iz 19.stoletja smo odprtih ust prisluhnili težakemu življenju na slovenskem podeželju.

Za Tradicionalni slovenski zajtrk v mesecu novembru smo izdelovali panjske končnice, raziskovali zgodovino čebelarstva na Slovenskem in tudi ugotavljali zahtevnost čebelarskega dela. Pri predmetu družba smo za vsako obravnavano slovensko pokrajino spoznali tudi običaje, šege in navade, vezane na to geografsko območje. Učenci so tudi izde-

Izdelovanje vitraža

Poslikava panjskih končnic

lali seminarske naloge na temo ljudskih šeg, navad, običajev in praznikov po letnih časih.

Pri likovni umetnosti smo izdelali imitacijo cerkvenih vitražev in mo-

Delo čebelarja

zaikov s sakralnimi vsebinami, učenci pa so izdelali tudi koledar po posameznih mesecih s prevladujočimi svetniki oziroma tipičnimi običaji, vezanimi na posamezen mesec.

Izvedli tudi DEKD pohod med sakralnimi znamenji. Raziskovali kapele na našem pohodu in se zanimali za njihovo zgodovino.

Pri glasbeni umetnosti in športu smo se spoznavali z drobcami iz bogate zakladnice dediščine pesmi, izštevank in deklamacij ter ljudskih plesov.

V etnološkem muzeju Rogatec.

Zapisala

Rosana Buh, razredničarka

6. a

JEDI NAŠIH DEDKOV IN BABIC

Matevž je z babico pripravil »farflce«.

Pri gospodinjstvu smo se odločili, da bomo pripravili jedi naših dedkov in babic.

Najprej smo obiskali naše babice in jih povprašali po jedeh, ki so jih pripravljali in jedli nekoč.

Enej in njegove sadne kupe.

Grega je cvrl miške.

Jerneju so lepo uspeli kvašeni flancati.

Mark med pripravo sestavin za mineštro.

Nato smo jih poprosili, da so nam te recepte zaupale in že smo se lotili kuhanja. Pri pripravi smo zelo uživali, saj je to bila večino izmed nas, nova izkušnja. Receptov vam žal ne bomo zaupali, smo pa pripravili nabor slik iz dela naših kuhinj.

Žan je pripravil testo za pito.

Ožbejeva pita je bila tako dobra, da je takoj pošla.

Primož med pripravo buhteljnov.

Učenci 6.a z učiteljico

Melito Hrovat

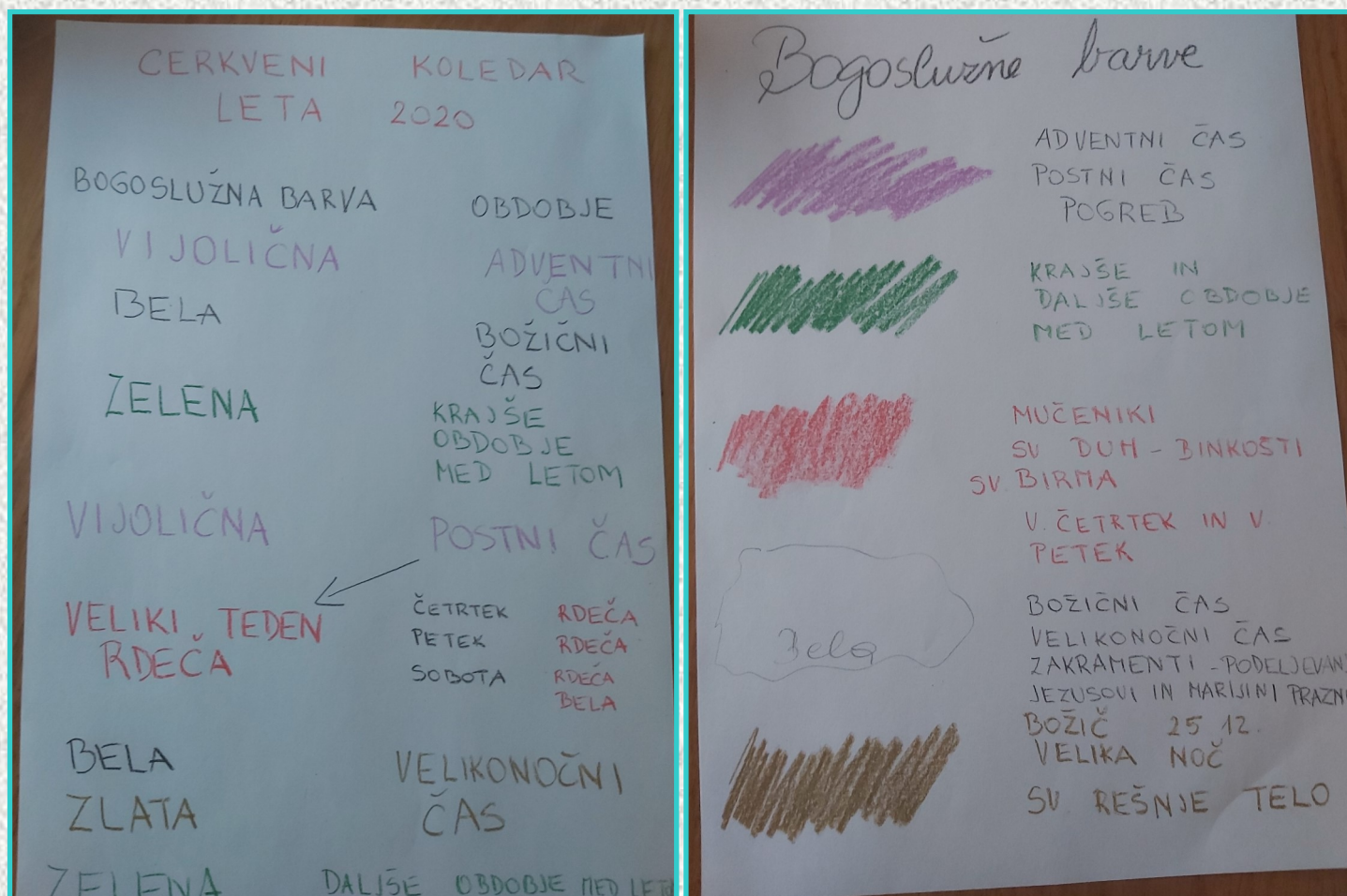
6. B RAZRED

6. b je v okviru razrednih ur in dejavnosti DEKD ustvarjal cerkvene koledarje za leto 2020. Pogovarjali smo se o šegah, običajih in navadah, ki nam jih kroji koledar. Npr. na god sv. Martina, jemo pečeno gos, mlince in rdeče zelje. Ker je zgodovina največja učiteljica, smo v okviru razrednih ur raziskali, zakaj je temu tako. Ugotovili smo, da je to zaradi legende, ki opisuje Martina kot prijaznega in usmiljenega vojaka in kasneje duhovnika, ki so si ga ljudje izbrali za škofa. Skromen kot je bil, se je skrtil pred ljudmi na skedenj, a so ga glasne gosi izdale in tako je postal škof ter eden izmed bolj priljubljenih svetnikov v naših krajih.

Vsi otroci imajo radi sv. Miklavža, ker jim prinese darila. Zakaj ravno 6. decembra? Ugotovili smo, da takrat goduje sv. Nikolaj, ki je bil ravno tako dobrodušen in je pomagal ubogim ljudem. Tisti, ki greste kdaj v cerkev verjetno opazite, da ima g. župnik oblečen zelen, bel, rdeč, vijoličen ali zlat mašni plašč. Barve plašča ne izbere glede na počutje, ampak mu to določa cerkveni koledar. Tem barvam pravimo bogoslužne barve. Šolsko leto nam je prehitro minilo, veliko zgodb, šeg, navad in običajev je ostalo neraziskanih, nenapisanih, nenarisanih... Preživele so stoletja, ostajajo z nami in nam dajejo identiteto in okus drugačnosti.

Razredničarka 6. b

Petra Bukovec Mauh

DEKD pri pouku angleščine in nemščine v 7. in 8. r

Sedmošolci in učenci izbirnega predmeta nemščina so prevajali besedila o vitanjskih kapelicah in križih v angleški in nemški jezik pod mentorstvom učiteljic Petre Čebular in Jožice Vivod.

THE CHAPEL ON STENICA

A legend says, that on the spot where the chapel stands, Marija showed up to a girl. Marija told the girl, if they build her a church, she would take good care of the village.

There isn't exactly a church on Stenica, but there is one on Hriberca precisely because of the memory of the legend. It was built in the second half of the 18th century. There are still prints of Marija's hand and foot in the rock on Stenica.

On the same spot the villagers built a chapel. They were led by Pažon Robi and Benedikt Matej from Rogaška Slatina. The chapel now stands in the middle of the forest on more than one thousand meters high.

Ana Ema Jakop 7.a

KAPELA NA STENICI

Legenda pravi, da se je na mestu, kjer stoji kapela, deklici prikazala Marija. Marija ji je rekla, naj ji postavi cerkev, ona pa bo v zameno vzela ta kraj pod svoje varstvo.

Na Stenici ne stoji cerkev, so pa v spomin na srečanje iz legende, v 2. polovici 18. stoletja postavili cerkev na Hriberci. V skali na Stenic je še vedno viden odtis Marijine roke in noge.

Na tem mestu so vaščani postavili kapelico, vodila sta jih Pažon Robi in Benedikt Matej iz Rogaške Slatine. Žegnanje steniške kapelice Matere Božje je bilo v mesecu oktobru 2003.

Kapelica stoji sredi gozda na več kot 1000 m nadmorske višine.

Mitten im Wald Händeabdruck und Fußabdruck von Maria, Mutter Gottes

Der Legende nach sah ein Mädchen auf diesem Ort Maria, die Mutter Gottes. Maria sagte, dass die Leute hier eine Kirche bauen sollten und Maria würde diesen Ort und die Bewohner unter ihren Schutz einnehmen.

Es gibt zwar keine Kirche auf dem Stenica. Zum Andenken an Marias Treffen mit dem Mädchen wurde in der zweiten Hälfte des 18. Jahrhunderts eine Kirche auf dem Hügel Hriberca in Vitanje gebaut.

Um Felsen auf dem Stenica ist noch heute Hände- und Fußabdruck von Maria sichtbar. Hier bauten die Dorfbewohner eine Kapelle. Sie wurde im Jahr 2003 gesegnet.

Die Kapelle ist nicht sehr groß und steht auf einer Höhe von 1000 m.

Daša Skvnikar, 8.a

NOČ TAVELIKIH

Od 7. 10. do 11. 10. je OŠ Vitanje beležila Teden otroka, zato smo dobivali učenci manj domače naloge in bili smo obvarovani trpljenja spraševanja.

V petek je bilo že zjutraj drugačno vzdušje na naši šoli in zato je tudi šola imela zaradi tega drugačno dušo, saj smo se pripravljali na popoldanske jesenske delavnice. Zvrstile so se delavnice: slikanje za natečaj, lepljenje pozitivnih misli na stopnice, lepljenje koto-mera pred vrata matematične učilnice, priprave na poznejše igre, kjer smo se preizkusili v hoji s hoduljami, hitrem preoblačenju, metanju žogice in skakanju v vrečah. Medtem so drugi učenci (ki niso tekmovali) jedli kostanj in jabolčno pito ter pili jabolčni sok, ki so ga pripravili učenci 9. razreda.

Dan smo zaključili z Nočjo tavelikih, kjer smo združili državne in šolske projekte: Mesec skupnega branja, Pišemo z roko, Dnevi evropske kulturne dediščine in Teden otroka. Najprej smo se z avtobusom odpravili k Berložnikovi kapeli na Pako, kjer smo poslušali pričevanje o nastanku Berložnikove kapele zakoncev Javornik. Potem smo se spustili v noč s pripovedovanjem strašnih zgodb in s strahotami gozda prišli po desetih prehojenih kilometrih nazaj v šolo. Po večerji je osmi razred odigral premierno avtorsko dramsko igro »Poroka...«. Noč smo zaključili z delom v delavnicah, v katerih je tudi nastal ta članek...

Neli Rotovnik, Ana Ema Jakop, Adam Mauh iz 7. r

Osmošolci so pripravili dramsko uprizoritev :

KAKO SO SE VČASIH ŽENILI

Klikni na povezavo za ogled posnetka:

https://www.youtube.com/watch?v=aMNR6O_drc0&feature=youtu.be

Osmošolke med pripravami na dramsko uprizoritev poroke nekoč.

Tradicionalni poroki je sledila tudi ohcet.

Razredničarka 9. r., Andreja Pinter Stajnko, je opravila
INTERVJU Z GOSPO ANDREJKO MLINŠEK
o BRLOŽNIKOVI KAPELI in POSEBNI VODI

Klikni na povezavo za ogled posnetka:

<https://www.youtube.com/watch?v=gVnVnoH8fb4&feature=youtu.be>